

Пори року, погода

Цього року у нас була дуже холодна весна. У березні, квітні та, частково, ще й у травні ми цілий день мушили палити в грубці. Ніяк не могли дочекатися сонця і зелені. Та, нарешті, таки дочекалися. В половині травня потепліло, а на початку червня стояла вже прекрасна весняна погода. В городах серед соковитої трави буйно порозцвітали квітки. Дощі випадали здебільшого лише вночі. Вітер висушував калюжі, і вранці тільки поодинокі краплі дощу було видно на траві, на квітках, на листочках кущів.

Улітку я люблю їздити до свого приятеля Мирослава, що живе в Південній Чехії. У нього там гарний дім у великому саду. У липні та серпні в його садку дозрівають деякі сорти яблук. Восени ж Мирослав зриває з дерев чудові сливи, солодкі груші.

Цього літа у Мирослава я пережив велику бурю. Одної неділі по обіді сиділи ми з Мирославом у садку під старою грушею. Світило сонце. Була спека. Нараз почало темніти. Сонце зникло за хмарами, що вкрили ціле небо. Стало холодно. Пролунав далекий грім. Налетів вихор і приніс перші краплі дощу. Ми швидко вбігли до хати і дивилися у вікно на зливу. Раптом блиснула блискавка, десь зовсім близько вдарив грім. Ми глянули в сад і з жахом побачили, що наша стара груша розколена... Незабаром буря ущухла. Показалося сонце. Згодом небо зовсім вияснилося. А повітря стало чисте, запашне.

На протязі вересня і жовтня стояла гарна погода. Я ще кілька разів відвідав Мирослава. Ми гуляли по берегах південночеських ставів, милувалися прекасными краєвидами, спостерігали, як рибалки ловлять рибу, як над водою стелиться туман. Була осінь.

У листопаді вже похолодніло, і випав сніг. У грудні вдарив мороз. Цікаво, яка буде зима цього року. Минулого року зима лютувала ще на протязі січня і лютого. О, то була справжня зима!